

Shrnutí:

Vynětí osob ze sféry aplikace určitých právních předpisů patří ke klasickým tématům disciplín veřejného práva. Skutečností je, že fenomén exterritoriality byl pravidelně předmětem zájmu nauky práva mezinárodního. Exterritorialita je ovšem fenoménem, který má význam i ve vztazích práva správního. Tento příspěvek identifikuje vybraná ustanovení Dohody mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany, která zakládají vynětí určitých osob z aplikační sféry tuzemských předpisů správního práva zakládají. Příspěvek analyzuje tato ustanovení z perspektivy současné právní nauky o exterritorialitě. Současně si klade otázku, jestli výše uvedená ustanovení představují průlom v dosavadním pojetí exterritoriality v našem právním řádu.

Exterritoriality in our administrative law – summary:

Exoneration of specific persons from the scope of application of certain parts of public law has belonged to classical topics of academic scholarship. In our legal scholarship, the phenomenon of exterritoriality has been traditionally addressed by the literature of criminal law. However, exterritoriality is a phenomenon, which also has a major impact on the relations of administrative law. This article aims to address the phenomenon of exterritoriality with respect to the selected provisions of the newly adopted Agreement on Defence Cooperation between the Czech Republic and the United States of America. This article aims to analyse selected provisions on exterritoriality in this Agreements in the light of the existing legislation. Also, it addresses the question, whether the Agreement might be considered as a demonstration of certain renaissance of extraterritoriality in our legal system.